

[Statsministeren.]

tager de for landbrugs-, skovbrugs- og fiskerierhvervet nødvendige bygninger, ligesom den i det hele netop er beregnet på at sikre en sund og naturlig udvikling under de for et område til enhver tid gældende forudsætninger. Uagtet bestemmelsen således muligt umiddelbart kan synes at give udtryk for endnu et restriktivt bånd, må det understreges, at den efter sit formål snarere er et udtryk for og må ses som et nødvendigt led i det positive planlægnings-samarbejde, der allerede finder sted.

Det foreslås samtidig — i forslag 19 — at statsministeren i lighed med den tilsvarende bestemmelse i byplanlovgivningen beordres til at nedlægge et foreløbigt forbud på normalt 1 år mod, at en ejendom anvendes på en måde, der må antages at ville komme i strid med en under udarbejdelse værende fredningsplan. Det skal understreges, at denne bestemmelse kun er beregnet på at finde anvendelse i undtagelsestilfælde, hvor det ikke er fundet forsvarligt at rejse en egentlig fredningssag.

I naturfredningsloven fra 1937 indførte man i § 25 dels et forbud mod bebyggelse langs strandene og dels en bestemmelse om kontrol med bebyggelsen inden for en vis afstand fra de større skove. Det er ved disse bestemmelser lykkedes at friholde meget værdifulde og karakteristiske landskabsbilleder. Lignende beskyttelseszoner foreslås nu lagt omkring større indsøer og vandløb samt langs visse landeveje. Det må anses for nødvendigt at modvirke, at vore veje i større omfang forvandles til bygader. Tværtimod bør det sikres, at landevejene og naturligvis navnlig nye veje forløber i et åbent landskab og således, at udsigten fra vejene til særlig værdifulde landskabsbilleder bevares.

I denne forbindelse har man også haft opmærksomheden henledt på bestemmelsen i § 30 om forbud mod friluftsklamer, en bestemmelse, der er blevet betegnet som en af de værdifuldeste i den danske naturfredningslovgivning. Den nuværende bestemmelse foreslås ændret dels for at fjerne en tvivl om bestemmelsens rette forståelse, dels for bl. a. at imødekomme et udbredt ønske i kredse, hvis virksomheder f. eks. på grund af en vejforlægning ikke længere

kan påregne den reklame, der tidligere lå alene i virksomhedens beliggenhed ved landevejen, om at kunne anbringe skilte med henvisning til virksomhedens beliggenhed. Efter forslaget kan fredningsnævnet og vejmyndighederne tillade sådanne skilte.

I 1959 ændrede man også ved reglerne om fredningserstatningens fordeling mellem staten og amtsfonden. Den andel, staten bærer, blev således sat op til i visse tilfælde at kunne udgøre $\frac{9}{10}$. Derimod ændrede man ikke i selve princippet om, at en del af erstatningen skal bæres lokalt. Imidlertid har regeringen modtaget henvendelse om en lettelse af de bidrag, der nu bæres af amtsfonden. For at imødekomme dette ønske foreslås det, at det lokale bidrag for fremtiden ikke blot som hidtil skal bæres af amtsfonden, men skal deles mellem denne og de i amtsråds kredsen beliggende købstadkommuner efter folketal. Dette forslag er tiltrådt af Amtsrådsforeningen, medens Købstadforeningen har taget afstand fra tanken. Når man tænker på, at gennemførte naturfredninger i al almindelighed vil være til størst glæde og gavn for befolkningen, synes det rimeligt, at en del af byrden pålægges købstæderne.

Foruden de her omtalte forslag er der foreslået enkelte ændringer af teknisk eller redaktionel karakter.

Desværre viser det sig, at respekten for naturfredningsloven og de i henhold til denne gennemførte fredninger ikke er lige stor i alle kredse. Der foreligger hvert år en række overtrædelser såvel af den i § 25 omhandlede strandbyggelinje som af andre fredningsbestemmelser; ikke mindst er der sket en række meget beklagelige krænkelser af de fredede jordfaste fortidsminder. Domstolene har efter regeringens opfattelse vurderet disse overtrædelser meget mildt. Statsministeriet vil indskærpe anklagemyndigheden for fremtiden at nedlægge påstand om bøder så store, at enhver økonomisk fordel af krænkelser er udelukket. Jeg vil ved denne lejlighed udtale håbet om, at domstolene for fremtiden vil vurdere overtrædelser af disse vigtige bestemmelser som alvorlig krænkelse af fællesskabets forpligtelser.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.